

27. AARG. N° 6.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. Marts 1927.

SITUATIONEN

Første Behandling af Regeringens Nedskæringsforslag har nu fundet Sted, de forskellige Partiers Ordførere har haft Lejlighed til paa deres Partiers Vegne at give Udtryk for den Stilling, Partierne indtog til Nedskæringsforslaget. Ihvorvel det sikkert har almindelig og stor Interesse for Medlemmerne den Stilling, Partierne indtager til alle de Nedskæringsforslag, som Regeringen har fremsat maa Interessen selvsagt samle sig om Partiernes Stilling overfor Regeringens Nedskæringsforslag af Tjenestemændenes Lønninger.

Partiet Venstres Ordfører, *Postmester Hagbart Berg* var den af Partiernes Ordførere, der lagde for. Hans og Partiet Venstres Standpunkt til Regeringens Forslag gav ingen Anledning til Overraskelse, selvfølgelig priste den paagældende Ordfører saa godt som alt, hvad Forslaget indeholdt af Nedskæringer, navnlig fandt han, at Regeringen havde haft en meget heldig Haand med Forslaget om Forsørgertillægget, omend han maatte mene, at man paa andre Punkter maaske var gaaet lidt rigeligt haardt frem, f. Eks. at man baade nedsatte Satserne for Kørepenge, og saa endda først betalte disse efter 3 Timers Fraværelse fra Hjemstedet, men Regeringen havde ført rigtigt an, Lønningsbudgettet var for højt oppe, alt maatte af-

passes efter Parikronens Indførelse, og han understregede Regeringens Berettigelse til at optage en Revision før 1. Marts 1928.

Den socialdemokratiske Ordfører en gammel Bekendt til Lokomotivmændene, *Vald. Olsen*, holdt en lang og grundig underbygget Tale, hvori han redegjorde for Konjunkturtillæggets Historie og Tjenestemændenes Lønningslov af 1919 og hævdede, at Tjenestemændene fuldt ud var berettigede i Opfattelse af, at de løbende Dyrtids- og Konjunkturtillæg ikke kunde ændres før 1. Marts 1928. Han sluttede med meget kraftigt at understrege, at hans Parti paa det kraftigste vilde modarbejde det af Regeringen fremsatte Forslag, som uberettiget vilde forringe Tjenestemændenes Levevilkaar.

Med megen Spænding og for tæt besatte Tilhørerloger fulgte man den Konservative Ordførers Indlæg i Spørgsmaalet. Dette Hverv var betroet den blandt Lokomotivmændene velkendte *Oberst Parkov*, som straks i sin Tale understregede, at Tjenestemændene hverken havde moralsk eller juridisk Ret til at mene, at man ikke kunde optage Konjunkturtillægget til Revision før 1. Marts næste Aar. Han gennemgik nøje Regeringens Forslag, og han gav Udtryk for, at det konservative Folkeparti i mangt og meget kunde være enig med Regeringen, selv om han paa visse Punkter maatte mene, at Regeringen i sit

Forslag var gaaet for strengt til Værks. Han understregede endvidere, at Regeringen maatte søge at optage nye Forhandlinger med Tjenestemændene for at hidføre en Ordning, men kunde dog paa sit Partis Vegne erklære, at Forsørgertillægget fandt ikke det konservative Folkepartis Bifald, med direkte Adresse til samtlige Tjenestemandsledere, som sad i Tilhørerlogerne, sluttede han med stærkt at betone, at der maatte optages Forhandlinger imellem Regeringen eller med Rigsdagens Partier eller med Folketingets Lønningsudvalg og Tjenestemændene, og man maatte naa til en Ordning om Spørgsmaalet.

Statsrevisor A. M. Hansen, som var Ordfører for det radikale Venstre, fremhævede straks i Begyndelsen af sin Tale, at en Lønreduktion ikke bør finde Sted allerede i indeværende Aar, men bør udskydes til April 1928. Han understregede stærkt, at Tjenestemændene kom langt bag efter med deres Lønforbedringer i Opgangstiden, og at disse saaledes ikke bør være den Del af Befolkningen, som først nedsættes i Lønningerne, saa meget mere som der mellem Arbejdsgiverne og Arbejdsorganisationerne er blevet vedtaget Fornyetelser af de løbende Overenskomster. Han sluttede sin saglig underbyggede Tale med et kraftigt Forsvar for de særlige Ydelser, som efter den store Sparekommissions Behandling af disse faktisk nu var indgaaet som Led i de paagældende Tjenestemænds Lønninger.

Retspartiets Ordfører, Axel Dam, holdt nærmest en vittig, ironiserende Tale over Forslaget, som han gik imod, navnlig fandt han Anledning til at ironisere over Forsørgertillægget og hævdede, at det maatte blive en privat Sag om Funktionsnærerne vilde stifte Familie eller hellere anvende deres Fritid paa anden Maade, derimod mente han, at Regeringen burde gøre Skridtet fuldt ud, hvad angaar Pensioneringen af Tjenestemændene, saaledes at han meget indtrængende henstillede til Regeringen og formaaende Medlemmer af

Folketinget, at stille Forslag om, at Tjenestemændene fuldt ud og alene betalte deres egen Pensionering.

Den holsteinske Fløjs Ordfører Orla Jensen maatte tage Afstand fra Regeringens Forslag, som i hele sin Form var altfor voldsomt og ubilligt i sine Forlangender overfor Statens Tjenestemænd.

Efter at Finansminister Neergaard havde repliceret til de forskellige Talere og paany redegjort for Regeringens berettigede Stilling til at foretage de med Lovforslaget tilsigtede Nedskæringer af Tjenestemændenes Lønninger, fik Medlem af det konservative Folkeparti, Overretssagfører Ulrichsen, Ordet for at give Udtryk for sin personlige Mening om Spørgsmaalet, som i alt væsentlig gik ud paa at han maatte være enig i de Betragtninger af Tjenestemændenes Lønninger efter alt hvad der var foregaaet ikke kunde ændres før 1928.

Efter alle disse mange Bemærkninger og Meninger, der om dette Spørgsmaal blev anlagt af de mange forskellige Talere, kan man samle Situationen i dette: at Venstre og de Konservative vil lægge et meget stort Arbejde i at naa til en Ordning om Nedskæring af Tjenestemændenes Lønninger fra 1. Juli i Aar, at Socialdemokratiet og de Radikale vil gaa imod en Lønreduktion før 1928; dette at enkelte Medlemmer af det konservative Folkeparti paa forskellig Vis har givet Udtryk for Forstaaelse af den Uretfærdighed, som Regeringens Forslag viser Statens Tjenestemænd, kan næppe berettige til en Tro eller et Haab om, at de, naar den afgørende Afstemning finder Sted i Folketinget om det Kompromisforslag som Venstre og Højre paa Tjenestemændenes Bekostning enes om at søge gennemført, stemmer imod.

Efter denne første Behandling af Forslaget, hviler det nu til fortsat Behandling i Rigsdagens Lønningsudvalg. Udvalget vil sikkert undersøge ved Drøftelser med Tjenestemandslederne om der er Mulighed for at naa til en Ordning med Tjeneste-

mandsorganisationerne med Henblik paa en Nedsættelse af Lønningerne i indeværende Aar. Tidspunktet for, naar Udvalget vil afgive sin Betænkning, er ubekendt, men i indeværende Maaned vil det ikke ske.

»Dick«.

RAADIGHEDSTJENESTEN

PROTOKOL

over en den 15. December 1926 Kl. 3 Em. ført Forhandling mellem Statsbanernes Generaldirektorat og Centralorganisationen for Funktionærklasserne.

Til Stede var for de danske Statsbaner:

Generaldirektøren,
Maskindirektøren og
Fuldmægtig Garde.

For Centralorganisationen:

Forretningsfører Ch. Petersen,
Lokomotivfører Rich. Lillie,
Lokomotivfører C. M. Christensen,
Lokomotivfører E. Kuhn,

Sidstnævnte førte Protokollen.

Forhandlingsemne: Beregningen af Lokomotivpersonalets Nedbrudsreservetjeneste som $\frac{2}{3}$ Tjenestetid.

Generaldirektøren bød de mødte Repræsentanter for C. O. velkommen, udtalte dernæst, at Forhandlingen havde sin Anledning i en af C. O. til Ministeren for offentlige Arbejder fremsendt Skrivelse, i hvilken søges om, at den siden 1922 anvendte Beregningsform for Tjenestetiden ved Lokomotivpersonalets Nedbrudsreservetjeneste maa blive ændret, saa at denne Tjeneste beregnes som hel Tjeneste. Ministeren havde ikke ment, der var Aarsag til at ændre den bestaaende Beregningsmaade, hvorfor Generaldirektoratet var anmodet om at føre Forhandlingen. Da dette Spørgsmaal, som i C. O.s Skrivelse omtalt, adskillige Gange tidligere har været Genstand for Forhandling, maatte det kunne paaregnes, at Enkelthederne var kendt, hvorfor der for Generaldirektøren ikke var Anledning til at fremsætte Udtalelser.

Anmodede C. O.s Repræsentanter om at fremlægge deres Motiver.

Forretningsfører Ch. Petersen: Lokomotivpersonalets Organisation har anmodet C. O. om at beskæftige sig med denne Sag. Vi har undersøgt Forholdene og maa give Lokomotivpersonalet Ret i, at Forholdene under dets Raadighedstjeneste er saadanne, at man ikke kan sige, det kun er Vagttjeneste, hvor Personalet blot skal være der og intet andet. Bestemmelsen om, at Raadighedstjeneste skal regnes som $\frac{2}{3}$ Tjeneste, forudsætter jo, at der intet Arbej-

de udføres; men da Lokomotivpersonalet under dets Raadighedstjeneste maa udføre mange forskellige Arbejder, saasom Modtagning, eventuelt Viderebesørgelse af Telefonmeldinger Flytning af Maskiner, Kul- og Vandforsyning af saadanne og meget andet, maa vi holde for, at nævnte Bestemmelse om Raadighedstjenesten fortolkes paa en urimelig og for Lokomotivpersonalet højst ugunstig Maade, hvorfor det kun kan være retfærdigt at ændre dette Forhold.

Lokomotivfører Rich. Lillie: Der er ingen Anledning til at gaa i alt for smaa Enkeltheder, Sagen er jo velkendt. Vi maa dog gøre opmærksom paa, at Embedsmændene ude i Distrikterne udnytter den paaklagte Bestemmelse paa inhuman Maade. Man lægger nu Tjenestefordelinger for Personalet, saa det har en lang Tids Raadighedstjeneste umiddelbart forud for Togtjeneste stundom endog efter Togtjenesten. Derved bliver Personalet fjærnet fra dets Hjem urimelig lang Tid og det tilmed en Tid, som ikke tæller noget videre ved Tjenestetidens Opgørelse. Overfor dette reagerer Personalet med Berettigelse. Hertil maa føjes, at Lokomotivførerne jo i Lokomotivmestrenes Fraværelse — Fridage eller udenfor Tjenestetid — maa udføre en Del af disses Gerning. Iøvrigt var den til Ministeren fremsendte Skrivelse saa vel og udførligt motiveret, at han vilde henvise til denne.

Generaldirektøren: Forinden Ministeren afgav sit Svar paa det tidligere Andragende af Nov. 1924 fik Lønningsraadet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt Lokomotivpersonalets Raadighedstjeneste adskilte sig fra det øvrige Personales Tjeneste af samme Art. Forelæggelsen skete navnlig under Hensyn til, at Organisation havde antydnet, at det var Ukendskab til Forholdene, der bevirkede, at Sparekommissionen ikke havde sondret mellem Nedbrudsraadighed og anden Raadighedstjeneste. Lønningsraadet fik alt i Sagen foreliggende Materiale, men det tiltraadte Ministerens Afgørelse.

Af Side 16 i 1. Betænkning fra Sparekommissionen af 1. Februar 1921 fremgaar det, at Kommissionen meget vel har tænkt sig, at der under Raadighedstjeneste kan udføres Arbejde. Den Del af denne Tjeneste, i hvilken der udføres egentlig Arbejde, kan opnoteres og beregnes som fuld Tjeneste, saa sker der Retfærdighed og intet inhumant. En Undersøgelse har vist, at meget store Procentdele af Lokomotivpersonalets Tjeneste Landet over er Raadighedstjeneste. At imødekomme det fremsatte Krav vilde kræve en Forøgelse paa 23 Sæt Personale og saaledes koste ca. 200 000 Kr. Men selv om det kostede noget mindre, vilde man ikke ændre Standpunkt, idet det ikke er Sum-

men der er afgørende. Vi maa ogsaa se paa Udnyttelsen af de eksisterende Tjenestetidsregler, som de er. Dersom Reservetjenesten skulde beregnes som fuld Tjeneste, maatte iøvrigt Konsekvensen være, at Lokomotivpersonalets Tjeneste ikk altid skulde være »Norm A«, som jo kræver Agtpaagivenhed og egentligt Arbejde i den langt overvejende Del af Tjenestetiden. Efter Administrationens Opfattelse var $\frac{2}{3}$ Tjeneste en god Vurdering for at være ved Depotet og intet bestille.

Lokomotivfører Rich. Lillie: At Tjenestefordelingerne ved adskillige Depoter viser en høj Procentsats Raadighedstjeneste maa bl. a. søges i, at Personalet ikke bestemmer, hvor Nedbrudsraadigheden skal holdes. Ved et Depot som Roskilde, hvor der er 12 Sæt Personale, men hvor der holdes Reserve alle Døgnet 24 Timer, maa Procentsatsen selvsagt blive højere, end dersom denne Reserve holdtes i København. Hvad angaar Distrikternes Oplysning om, at en Imødekomme af vort Krav vil koste ca. 200 000 Kr., vil jeg sige, at jeg som Medlem af 2 Tjenestetidskommissioner har lært, at det ikke altid er rigtigt, hvad Distrikterne oplyser. Det samme gælder Distrikternes Oplysning om, at der intet er at bestille under Raadighedstjenesten. Personalet vil nødig udsætte sig for af Overordnede at blive karakteriserede som smaa-lige og uforstandige overfor Tjenestens Tarv, hvilket let vil ske, dersom det opnoteres en Række Smaating paa 5 a 10 Minutter under hver Raadighedsvagt.

Lokomotivfører C. M. Christensen: Paa Godsbanegaardens Depot har Raadighedsvagten 3 Telefoner at passe, de kimer ofte ustandseligt. Personligt har jeg i en 4 Timers Vagt opnoteret de enkelte Opringninger, samt hvad de drejede sig om. I hele denne Vagt var der kun enkelte »Fripavser« paa ca. 5 Minutters Varighed. Selvfølgelig giver de store Depoter, som f. Eks. Godsbanegaarden med 200 Sæt Lokomotivpersonale langt mindre Procentdel Raadighedstjeneste end Tilfældet er ved de smaa Depoter.

Lokomotivfører E. Kuhn: Ved de mindre Depoter er Sporpladsen i Remiserne ofte saa lille, at de fleste Maskiner maa omrangere flere Gange om Dagen for at komme til at staa rigtigt, til de skal køre. Naar det hævdes, at en Imødekomme af vort Krav vil være en Til-sidesættelse af de generelle Regler, maa det fremhæves, at da man første Gang forhandlede om Sparekommissionens Ændringsforslag til Tjenestetidsreglerne, blev der fra vor Side taget Afstand fra Nedbrudsraadighedstjenestens Beregning som $\frac{2}{3}$ Tjeneste. Dengang gjorde Administrationen gældende, at de generelle Regler intet foregreb i saa Henseende, idet de omhand-

lede Spørgsmaal kunde afgøres ved de enkelte Tjenestefordelingers Fastsættelse. Nu hævder Administrationen derimod, at de generelle Regler er afgørende.

Forretningsfører Ch. Petersen: Lokomotivpersonalets Raadighedstjeneste kan ikke side-stilles med noget andet Personales Raadighedstjeneste, det drejer sig om en sammenhængende Række Smaaarbejder, der ikke kan opnoteres og derefter godtgøres som fuld Tid. Hvad angaar det Arbejde, der udføres under Lokomotivmesterens Fraværelse, kan det da ikke være nødvendigt at opnotere dette; thi Administrationen ved, at dette er hel Tjeneste. C. O. har hele Tiden været af den Opfattelse, at der gøres Lokomotivpersonalet Uret paa dette Punkt, og det er uforstaaeligt, at Statsbanerne ved-blivende holder saa stejlt paa sin Opfattelse.

Naar der tales om Bekostningen, maa man erindre, at Distrikterne i sin Tid havde ud-regnet, at en Vurdering af Raadighedstjenesten i Hjemmet til $\frac{1}{3}$ vilde koste ca. 80 000 Kr., medens alle nu er indforstaaet med, at den ikke koster 80 Øre. Ydermere er $\frac{2}{3}$ en meget ugunstig Beregning for Personalet, hvad Raadighedstjenesten angaar. Denne Beregnings-form er ringere end »Norm C«, der gælder for ren Vagttjeneste; thi medens en Mand med ren Vagttjeneste efter »Norm C« kan have 260 Tjenestetimer i en Maaned, vil en anden Mand med Raadighedstjeneste efter »Norm A« og med Beregningen $\frac{2}{3}$ Tjeneste kunne have 312 Tjenestetimer om Maaneden.

Generaldirektøren: Dersom man havde den Opfattelse, at Raadighedstjenesten gav Anledning til væsentligt Arbejde, kunde der intet være til Hinder for at imødekomme Anmodningen, men de tilsynsførende Myndigheder udtaler sig herimod, og der er for os ikke Tvivl om, at det kun er uvæsentligt Arbejde, der udføres under Raadighedstjenesten. Den Telefonvagt, der finder Sted, er, efter Distrikternes Oplysninger, uden Betydning, og det er derfor i og sig forstaaeligt, at Personalet generer sig for ved for mange Opnoteringer at faa Karakteren »smaa-lige«. Der kan derimod næppe være praktiske Vanskeligheder, som gør en Opnotering umulig; thi saadan Opnotering finder Sted i II og III Distrikt, hvor henholdsvis 13 pCt. og 6 pCt. af Raadighedstjenesten er beregnet som hel Tjeneste. Maskinbestyreren i I Distrikt erklærer, at der dér er meget lidt Arbejde under den paaklagde Tjeneste.

Lokomotivpersonalet hævder, at Sparekommissionen helt har overset Nedbrudsreserve-tjenesten. Men Administrationen har ikke Lov til at gaa ud her fra. Det er langt det letteste for Administrationen at regne efter en hel Tjeneste, men efter de positive Oplysninger vilde

det være uforsvarligt at gøre noget saadant. Der er derfor næppe noget at gøre i det Spørgsmaal, hvorom der forhandles.

Maskindirektøren: Selvfølgelig giver 3 Telefoner paa et Depot som Godsbanegaarden med dets store Antal ansatte en Del Arbejde. Man kan derfor overveje at flytte Telefonerne ned paa Lokomotivmesterkontoret og lade dem passe af Kontorister.

Lokomotivfører Rich. Lillie: Naar man graduere Tjenesten i $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ Tjeneste, vilde det være naturligt ogsaa at graduere Friheden, saa Fritid udenfor Hjemstedet kun blev $\frac{2}{3}$ Fritid, men dette regnes for hel Fritid. Vi har vist os forstaaende overfor alle de Forslag, Sparekommissionen stillede undtagen paa dette ene Punkt om Raadighedstjenestens Beregning som $\frac{2}{3}$. Vi fastholder, at der gøres Personalet Uret, og vi lader ikke denne Sag ligge, men vil rejse den Gang paa Gang.

Forretningsfører Ch. Petersen gjorde paany opmærksom paa den for Personalet, og ganske særlig for Lokomotivpersonalet, der har mere Raadighedstjeneste end andet Personale, højst uheldige Beregningsform de $\frac{2}{3}$ er, idet denne Form kan binde en Mand 52 Timer længere i Tjenesten pr. Maaned end den længste Tjenestekravnorm. Henstillede derfor indtrængende til Generaldirektoratet at bringe denne Sag, som jo ligger Lokomotivmændene stærkt paa Hjertet, ud af Verden ved at tilbyde Personalet en Forbedring, i hvert Fald for saa vidt angaar de store Depoter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Andersen Alstrup.

Emil Kuhn.

NEDSKÆRINGSFORSLAGET

Ved at læse Regeringens Nedskæringsforslag angaaende Tjenestemandslønningerne, hvor der peges paa, at nu maa Lønningerne lægges om efter den Prisstigning som har fundet Sted fra 1914 og til Dato, altsaa 81 pCt., vil det straks ses, at dette er et lidt groft Fif overfor Tjenestemændene, der ikke tror paa, at man gaar ud fra Pristallet i 1914, hvor vor Lønningslov var forældet, det er jo klart, at det med Rette kan forlanges, at man gaar tilbage til det Aar, den i 1914 gældende Lønningslov blev vedtaget, 1908, og da Prisstigningen fra 1908 til 1914 udgjorde 12 à 14 pCt., saa man maa med Rette have Krav paa et Tillæg af mindst 95 pCt., og

saa ses der endda bort fra, at hele Befolkningens sociale Niveau er hævet betydeligt i de siden da forløbne Aar. Men selv med en Stigning paa 95 pCt. vil det ses, at Forslaget ligger et Stykke fra, hvad man med Rette kan forlange. Efter Lønningsloven af 1908, der ogsaa var en Lov af en Venstreregering, havde en Lokomotivfører paa ældste Løn paa Sats a 2490 Kr.; med en Stigning paa 95 pCt. vil dette blive 4855 Kr., ser man nu paa Forslaget, vil man se, at en Lokomotivfører paa ældste Løn Sats a ugift, skal have 4020 Kr., er Vedkommende gift 4590 Kr., og med fra 1—3 Børn 4740 Kr. og endelig med over 3 Børn 4860 Kr., altsaa først naar Familien er særlig stor, naar Vedkommende at faa rimelig Dækning for den virkelige Prisstigning.

Tager man nu f. Eks. nuværende Sats e vil det ses, at Forholdet bliver endnu værre. Efter Loven af 1908 havde en Lokomotivfører 2400 Kr. i Slutløn; med en Stigning paa 95 pCt. vil det blive 4680 Kr.; efter Regeringens Forslag vil han, for saa vidt han er ugift, nu faa 3600 Kr., altsaa en Stigning paa 50 pCt., er Vedkommende Forsørger med over 3 Børn vil han opnaa 4230 Kr., dette giver kun 76 pCt., og dette er dog den Lokomotivfører, der faar den største Løn paa denne Sats.

Kommer man videre i Forslaget og naar til Særlige Ydelser, vil man se, at her benyttes ikke Pristallet; Natpenge var efter den gamle Lov 30 Øre, efter Forslaget skal de være 35 Øre, altsaa en Stigning paa ca. 16 pCt. Tager man Rangergodtgørelsen, som var 12 Øre, den skal efter Forslaget bortfalde, maaske dette ogsaa er en Følge af Kronens Paritet, endelig at Natten gøres 2 Timer kortere, skal blot nævnes, naar Kronen er en Krone værd, maa en Nat paa 6 Timer være nok, saa Nattebetalingen skal kun være fra Kl. 11 til 5.

Hele Forslaget gør Indtryk af, at hvor man kan bruge Kronens Guldverdi til at trykke Lønnen, gør man dette, og hvor dette ikke lader sig gøre, forsøger man

andre Midler, blot Maalet naas, Tjenestemændene ned paa et Lønniveau, som er saa nær Sultegrænsen som vel mulig, naar man saa til Gengæld faar en længere Arbejdsdag, er Tjenestemændene tilbage til Tiden for Aarhundredskiftet, men et gammelt Ord siger: »Strengte Herrer regerer sjældent længe«, og antageligt passer det ogsaa for den nusiddende Regering. Skulde det ske, at Tjenestemændene igen kaldes til Valg, maaske saa det Overfald, Regeringen har forsøgt overfor Tjenestemanden, har gjort sit til, at de mange, som tidligere har været i Tvivl om, hvor de skal kaste deres Stemme, nu i hvert Tilfælde ved, at til den Side skal man ikke gøre det, sker dette, har Regeringen dog, trods alt, gjort noget godt, ogsaa for Tjenestemændene.

J. Boyesen.

STILLINGEN

Situationen er alvorlig. Uanset hvor man vender Blikket hen, er der Tilbagegang for alle, som ikke har andet end sin Arbejdskraft at sælge, og for dem, som ikke længere har kunnet finde Liebhave til denne Kraft, hvad enten det er Arbejdsløse eller gamle og udslidte, ser det endnu værre ud end for os, som nogenlunde hutler os igennem; men hvad mon vi tænker paa, naar vi ser al den Nød og og Arbejdsløshed og lign., hvad er de stolte Drømme blevet til, som vi lærte og troede paa om Produktionsmidlernes Overgang til Samfundets Eje o. s. v., har vi fuldstændig glemt det alt sammen, det laa jo dog saa snublende nær alt sammen, og vi skulde gennem Brugsforeninger og andre kooperative Foretagender erobre den økonomiske Magt i Samfundet. »Ak og ve; nej, det hele er blevet socialistisk kapitalistisk, og Politikkerne gnider sig fornøjet i Hænderne; det skal nok gaa, siger man til os, det hele skal bare trække sig i Lave, og der soves videre paa den Hovedpude, og med den i os fra Fædrene nedarvede Resignation og Autoritetstro er der intet, som kan gøre selv den argeste

Reaktion urolig, og hvorfor skulde Reaktionen ikke triumfere, jo mere man klipper af, desto større Udbytte faar den, og desto fastere sættes Foden paa vor Nakke.

Socialdemokratiets første Mand, Stauning, har ved en Stiftelsesfest i Søborg forleden udtalt, at dersom Arbejderne gik med til Lønnedsættelser, gik de Kapitalisternes Ærinde. Hr. Stauning omtalte ganske vist ikke Tjenestemændene, men jeg antager, at ogsaa vi gaar Kapitalisternes Ærende, dersom vi tager imod Lønnedsættelser. Jeg skal ikke her anholde tidligere Udtalelser af Hr. Stauning, som gaar i modsat Retning, men for saavel Arbejdere som Tjenestemænd bliver da Spørgsmaalet: hvorledes modstaar vi en saadan Lønreduktion? Ja, der er sikkert mange Meninger; men lad os se paa Historien og høre dens Mening, og den viser os desværre, at vi i mangt og meget maa sige »frem og tilbage er lige langt«, men den siger os ogsaa, at saadan kan det ikke blive ved at gaa, og dersom vi skal naa frem til lysere og bedre Kaar, saa maa vore Organisationer konsolideres og stærkt centraliseres; vi maa søge faglig Enhed, dersom vi ikke skal blive et Bytte for Udbyttere; vi maa gøre os klart, at enhver Stridighed indbyrdes saavel som Organisationerne imellem kun kan gavne vore Modstandere; vi maa gøre os klart, at det er os Tjenestemænd og enhver, som sælger sin Arbejdskraft, som Tiden venter paa, det er os, som skal løfte den tunge Sten, som trods alt Lapperi dog kaldes for Samfundets Ruin; men skal vi løfte saa tung en Byrde, saa maa vi ogsaa kræve vor Andel af Livets Goder, saa er det ikke Meningen, at vi skal betale. Nej, enhver betaler for sig og enhver faar det fulde Udbytte af sit Arbejde; der er nok til alle, det er Fordelingen, der er fejlagtig, og ingen af de, som endnu har besiddet Magten, har kunnet magte at løse Samfundsopgaverne, men Organisationerne kan og maa løse denne Opgave og samtlige Medlemmer maa forstaa det; men Opgaven løses ikke saa længe vi er Kastebold for de

forskellige politiske Partiers Særinteresser. Kun gennem Fagorganisationerne kan og skal Spørgsmaalet løses, men der-til behøves Enighed, Kundskab og Villie, disse tre Ting udgør et Hele — — Magten, og den Magt, som er opfostret af disse Ting, er Broderskab, friet for Kains Aand.

Gedser i Februar 1927.

P. Sessing.

FERIE- OG REKREATIONSHJEMMET

I Anledning af Feriehjemmets kommende Sæson skal man anmode Medlemmer, som kunde ønske Ophold i Forsæsonen, om snarest at fremsende Begæring til Kontoret med nøje Oplysning om Ankomsttiden, og Begæringen maa tillige indeholde Oplysning om, for hvilke Antal Personer der ønskes Plads, samt for Børns Vedkommende disses Alder.

Opmærksomheden henledes paa, at samtlige Pensionspriser er nedsatte, og vil for Sæsonen være følgende:

PENSIONSPRIS.

I. Medlemmer, Medlemmers Hustruer og Børn.
Medlemmer, Medlemmers Hustruer og Børn over 14 Aar Kr. 3,75 pr. Dag.
Medlemmers Børn over 20 Aar (hjemmевærende) Kr. 4,25 pr. Dag.
Ophold paa Hjemmet i indtil 2 Dage Kr. 5,25 pr. Dag.
Børn fra 1 Aar til 6 Aar Kr. 1,75 pr. Dag.
Børn fra 6 Aar til 14 Aar Kr. 2,75 pr. Dag.
Et Maaltid udover Døgnet Kr. 1,75.
1 Kop Kaffe eller The med Brød Kr. 0,40.
1 Kop Kaffe eller The uden Brød Kr. 0,20.
1 Frokost eller Middag Kr. 2,75.

II. Besøgende Ikke-Medlemmer.

Voksne og Børn over 14 Aar Kr. 5,25 pr. Dag.
Ophold paa Hjemmet i indtil 2 Dage Kr. 5,75 pr. Dag.
Børn fra 1 Aar til 6 Aar Kr. 2,75 pr. Dag.
Børn fra 6 Aar til 14 Aar Kr. 3,75 pr. Dag.
Et Maaltid udover Døgnet Kr. 2,25.
1 Kop Kaffe eller The med Brød Kr. 0,40.
1 Kop Kaffe eller The uden Brød Kr. 0,20.
Besøillinger tilstilles Foreningens Kontor, Ny Vestergade 7, 3., København K, under Adresse: Feriehjemmet.

Af Hensyn til Besvarelser paa ønskede Ophold bedes man skrive nøje og tydelig Adresse.

G. O. F. Lund,
Fmd.

LOKOMOTIVMESTERUDDANNELSE

Vi henleder Opmærksomheden paa, at Tidfristen for Indsendelse af Ansøgninger om at maatte underkaste sig Lokomotivmesteruddannelse for de Lokomotivmænd, som er over 40 Aar, udløber med *Udgangen af denne Maaned.*

Der er altsaa ikke nogen Tid at spille for Lokomotivmænd over 40 Aar, hvis man ønsker at prøve den Vej.

STRUER LOKOMOTIVFYRBØDERAFDELING

afholdt Mandag den 7. Marts sit store aarlige Karneval paa Skous Hotel i Struer. Lokalerne var pragtfuldt pyntede og illuminerede og forestillede »En Nat i Kina«. Ca. 300 kulørte Lamper i forskellige Figurer kastede overalt deres svage Skær ned over de lystige Deltagere. Kl. 8 Em. tog Festen sin Begyndelse til det sædvanlige Jaz-Bands muntre Toner. Efterhaanden indfandt sig ca. et halvt Hundrede velmaskerede Deltagere, der hver især gjorde sit Bedste til at bringe Stemningen saa nær Kogepunktet som mulig. Under mægtigt Bifald indfandt en yngre velfortjent Kollega sig forspændt en hæs Lirekasse, bejlende til Publikums Gunst ved følgende Inskriptioner paa Instrumentet: »Et Offer for Kvindelist. Hjælp Manden med de 14 Børn«. »Schinibel Kunst, original Jaz Band fra Savoy« o. s. v., og til Slut følgende Sætning til Eftertanke: »I Aften er der vældig Pjæs, i Morgen atter Konens sure Fjæs«. Af de øvrige maskerede kunde man ikke undgaa at lægge Mærke til Fyrtaarnets mægtige Skikkelse, der sammen med lille Bror »Big« gjorde sit bedste til Publikums Underholdning. Af originale Dragter bør særlig nævnes Radiomanden, der var en Fuldræffer paa sit Omraade. At fremdrage flere her lader sig ikke gøre, skønt mange fortjente det. Kl. 9½ faldt Masken, og Festudvalget uddelte 3 smukke Præmier, Resultatet af Publikums skriftlige Afstemning. Fra Kl. 10 tog samtlige Deltagere Del i Dansen, og med smaa Mellemrum maatte de tørre Ganer væddes, alt efterhaanden som Tiden skulde skrives med smaa Tal.

Og Solen stod højt paa Himlen, inden de sidste naaede hjem. *En Deltager.*

MED „LANTERNEN“ TIL FEST

Lokomotivfyrbødernes selskabelige Forening »Lanternen« afholdt Fredag den 4. Marts Fest for Foreningens Medlemmer med Damer i D. A. L., Valdemarsgade 8. Man samledes Kl. 6,30, og da alle Damerne og Herrerne var mødt, kunde man Kl. 7 præ. marchere ind i den smukt dekorerede Festsal til Tonerne af Lokomotivmændenes March. Ved de blomstermykkede Borde bød Formanden Otto Lønborg Velkommen. I sine Velkomstord udtalte han bl. a. en Tak for den gode Tilslutning til Festen, der kunde virke ansporende. Efter For-

mandens Velkomstord lod man Maden vederfares fuld Retfærdighed. Ved Bordet blev der sunget nogle Sange, skrevet i Dagens Anledning af Carl Christensen. Disse Sange gjorde enorm Lykke, saa de Gang paa Gang maatte synges da capo. I Aftenens Løb blev der holdt forskellige Taler, hvoraf der lige skal fremhæves Kredsformanden Boyesen, der talte for D. L. F. og manede til Sammenhold trods alle de Anslag, der fra Regeringens Side bliver gjort for at skære ned paa de af Organisationens opnaaede Goder. Efter Kredsformandens Tale udbrod man i et kraftigt Leve for D. L. F., som sikkert kan adresseres videre til Foreningens ledende Mænd og som bærer et smukt Vidnesbyrd om Organisationens Betydning for Medlemmerne. Derefter talte Th. Christensen og Neergaard-Petersen, som begge udtalte deres Glæde ved at være sammen med Ungdommen og haabede, at hvad man her havde skabt, maatte blive til Gavn og Glæde for de danske Lokomotivmænd og at yngre og ældre altid kunde feste sammen paa en nobel og bramfri Maade. L. Jensen (Ø.) fremhævede Betydningen af at kunde feste sammen og ønskede Foreningen en lang og lys Fremtid. Da Formanden til Slut bød Velbekomme, var man enig om, at Begyndelsen var god. Et Leve for Foreningen blev besvaret med tre taktfaste Hurraer. I den underste Sal, hvor Kaffen blev serveret under tvangfri Former, tog en lødig og morsom Underholdning sin Begyndelse. Axel Boesen fortalte morsomme Historier og gav Parodier af kendte Kunstnere, som vakte stormende Bifald. Frk. Helius sang en Parfume-Vise, som gjorde enorm Lykke hos Herrerne. Louis Halberstadt fortalte en gribende og fængslende Fortælling fra Verdenskrigen, som gjorde et dybt Indtryk paa de tilstedeværende, for til Slut at improvisere over Emner opgivet af de tilstedeværende. Improvisationen vakte stormende Munterhed. Efter Kaffen og den gode Underholdning hengav man sig til Dansens Glæder. Til Tonerne af kendte Melodier charlestonedes og valsedes der til de smaa Klokketimer, og man havde indrettet det saaledes, at Lanternen ganske automatisk gik ud, for først at blive tændt, naar den næste Gang kaldte til Feste. — Det ske snart igen? Efter Festen hersker der kun Lovord over det gode Festarrangement, som maa tilskrives den gode Hånd, der fra Festudvalgets Side var vist de tilstedeværende Damer og Herrer for at skulde kunne faa en fornøjelig og morsom Aften. — Derfor Hatten af for Festudvalget, og en varm Tak for den gode Aften! Og

til Slut en Tak til Kollegaerne og d'Hrr. Lokomotivmestre for deres Arbejde for at skaffe os alle fri til Festen.
Referenten.

SJÆLLAND-FALSTERSKE BIBLIOTEK

Fra den 1. April d. A. er Fuldmægtig E. M. Petersen, Bogholderkontoret, ansat som Regnskabsfører ved Biblioteket.

Bestyrelsen.

HJERTELIG TAK

Hjertelig Tak for Opmærksomheden ved mit Jubilæum.

D. Møllerup.

Hjertelig Tak for udvist Deitagelse ved min kære Hustrus Sygdom, Død og Begravelse.

Lokomotivfr. Chr. Larsen, Odense.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivfyrbøderkredsen.

Ved en beklagelig Fejltagelse er der i Bladets Nr. 4 opført som Rettelse under Brande N. Nielsen, skal være A. Nielsen.

Sønderborg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: H. P. Hansen, Løngangen 12, 2.

Kalundborg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: J. Christiansen, Andelshuset, Stationsvej.

Persönalia

Paaskønnelse:

Generaldirektoratet har udtalt sin bedste Tak og Paaskønnelse over for Lokomotivfyrbøder F. A. Frederiksen, Horsens, i Anledning af, at han ved resolut Optræden har bidraget til at redde en ung Dame, der var sprunget op paa et Tog efter Igangsætningen, ud af en kritisk Situation, der kunde have medført hendes Overkørsel.

Navneskifte:

Lokomotivfører K. A. Hansen, Københavns Godsbanegaard, hedder fra 26. Februar 1927 Kristian August Heholt.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 21. Marts.

Redaktion: Vesterbrogade 95 A², København V.

Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementpris: 6 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspedition

Ny Vestergade 7³, København K.

Telefon Central 14,613.

Kontortid Kl 10—4.